

Het archief van Edgard Coppens

RIK DE CONINCK
Amsab-ISG

Sinds kort kan je in Amsab-ISG het archief van Edgard Coppens raadplegen. Coppens werd geboren in Liedekerke in 1931 en bleef er wonen tot zijn overlijden in 1994. Hij begon zijn carrière in het ABVV en zetelde later in zowel de Kamer, de Senaat als het Vlaams Parlement.

Liedekerke, de geboorteplaats van Edgard Coppens, ligt aan de Brabantse oever van de Dender en is op meerdere gebieden de antipode van Denderleeuw, de slaapstad voor ambtenaren aan de Oost-Vlaamse oever. Zo wordt Liedekerke dikwijls geassocieerd met totale ruimtelijke wanorde en met te kleine huisjes, kriskras neergepoot langs de vele smalle zijwegen. De gemeente staat in de wijde omgeving bekend als 'stad berrevoets', wegens de arme bevolking die veelal afhankelijk was en is van de conjunctuur in de bouwsector. De Algemene Centrale van het ABVV slaagde erin om veel van die bouwarbeiders te verenigen en bouwde er ook een volkshuis, de Germinal. Lange tijd beïnvloedden en bewerkten de Gentse en Aalsterse socialistische gemeente, maar in de loop van de jaren 1930 nam Brussel de leidersrol over. Edgard Coppens maakte zijn weg in de Brabantse structuren van het ABVV. Hij begon als 22-jarige te werken op de werkloosheidsdienst van het ABVV in Liedekerke. Later werd hij verantwoordelijk

voor de regio Asse-Liedekerke-Pajottenland. Coppens had ook politieke ambities. In 1958 werd hij halftijds secretaris van de plaatselijke Commissie van Openbare Onderstand, het huidige OCMW. Enkele jaren later, in 1964, werd hij secretaris van de BSP-afdeling en van de Gepensioneerdenbond. Hij was in dat jaar ook kandidaat voor de gemeenteraadsverkiezingen. Hij raakte niet verkozen, ook niet in 1970, maar in 1976 lukte het wel. Hij bleef gemeenteraadslid tot 1982.

Op het einde van de jaren 1960 beleefde de Liedekerkse BSP-afdeling een moeilijke periode, een gevolg van de afhankelijkheid van Brussel. In de Brusselse BSP-federatie was er toen immers een scheuring. Vele Vlaamse militanten kregen het in die periode steeds moeilijker met de dominantie van de Franstaligen over de federatie. Bij de parlementsverkiezingen van 1968 werden de Vlaamse kandidaten uit de regio Halle-Vilvoorde zonder uitzondering verbannen naar onverkiesbare plaatsen op de BSP-lijst. Het verzet van de Vlamingen tegen dit besluit leidde uiteindelijk tot de oprichting van de Rode Leeuwen, die op eigen houtje twee Kamerleden, één senator en twee provincieraadsleden binnenhaalden. De BSP-afdeling Liedekerke kreeg prominente, maar tegelijk ook onverkiesbare plaatsen op de lijsten van de Rode Leeuwen. Zo stond Edgard Coppens zesde op de lijst voor de Kamer. Andere Liedekerkse tenoren, vooral van de mutualiteit, kozen er toen voor om kandidaat te zijn op de unitaire BSP-lijst. De mutualiteit bleef Brussel en Vlaams-Brabant verenigen, terwijl de partij splitste. Bij de verkiezingen van 1971 haalden de Rode Leeuwen minder stemmen. Bijgevolg raakte Coppens – nu als tweede op de lijst – opnieuw niet verkozen, maar in 1974 werd hij via de omweg van de coöptatie senator. Gedurende 15 jaar zetelde hij in de hoogste nationale instanties, van 1974 tot 1985 in

Edgard Coppens (derde van rechts) in Noord-Korea in 1983. (Amsab-ISG, Gent)

de Senaat, van 1985 tot 1991 in de Kamer van volksvertegenwoordigers. Hij was ook Vlaams Parlementslid van 1974 tot 1991.

Edgard Coppens hield zijn archief vooral vanaf de jaren 1970 goed bij. Naast dossiers over zijn deelname aan de verschillende verkiezingen in de periode 1964-1991, zijn er ook dossiers over zijn parlementaire vragen. Vanuit die functie maakte hij reizen naar enkele ontwikkelingslanden. Hij liet zich onder andere overtuigen om Noord-Korea te bezoeken en bewaarde daarover een pak documenten. Verder zijn er dossiers over de interne partijwerking en de vertegenwoordiging in lokale instanties,

zoals de Cultuurraad. Daarnaast zitten er in het archief gemeentelijke dossiers over ruimtelijke ordening en gemeentelijke diensten. Ten slotte bevat het ook nog wat documentatie over de socialistische beweging in de omliggende Brabantse gemeenten. Het archief bestaat uit 80 beschrijvingen, opgeborgen in 12 dozen. Het is raadpleegbaar mits toestemming van de verantwoordelijke archivaris.

Met dank aan Luc Peiren.